

ஒரு சூலர்தான் விடுமுறை

நெச்யூ செம்பு வங்க்ஷபிள் பர்க்

ஒரு சுவர்க்க விடுமுறை

(தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் பரிசு)

ஆக்கம் -சந்திரிக்கா லேக்கம்வசம்
மொழிபெயர்ப்பு -புஷ்பா சந்திரகுமாரன்

(இக் கதை, 2005ஆம் ஆண்டு கலாச்சார அலுவல்கள்
தினைக்களத்தினால் அரச ஊழியர்களுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட,
வருடாந்த இலக்கியப் போட்டியில்,தெரிவு செய்யப்பட்ட
மிகச் சிறந்த பக்து ஆக்கங்களில் இடம் பெற்றது)

ஒரு சுவர்க்க விடுமுறை

முதலாம் பதிப்பு - 2011 ஒக்டோபர்

© சந்திரிக்கா லேக்கம்வசம்

தேசிய நூலக ஆவணவாக்கல் சேவைகள் சபை

பட்டியலாக்க வெளியீட்டுப் பிரிவு

லேக்கம்வசம், சந்திரிக்கா

ஒரு சுவர்க்க விடுமுறை/ஆக்கம் சந்திரிக்கா லேக்கம்வசம்;

மொழிபெயர்த்தவர் - புஷ்பா சந்திரகுமாரன்.- கொழும்பு : தேசிய சேமிப்பு வங்கி, 2011
ப.16; செ.ம். 29

ISBN 978-955-0540-02-0

i. ச894.483 டவி 23 ii. தலைப்பு

iii. புஷ்பா சந்திரகுமாரன் -மொழிபெயர்ப்பு

1. சிறுவர் சிறுகதை தமிழ்

ஓவியர் : ஹிங்குல்வல திசாநாயக்க (Artist: Hingulwala Dissanayaka)

வர்ண ஒழுங்கமைப்பு : ஜனித் தரிந்த லேகம்வசம்
(Colour composing : Janith Tharinda Lekamwasam.)

ஒரு சுவர்க்க விடுமுறை

அன்றிரவு சசிக்கு ஒரு சிறிதும் உறக்கம் வரவில்லை. கொட்டக் கொட்ட விழித்திருந்தாள். அப்படியும், இப்படியும் புரண்டு புரண்டு படுத்தாள். படுக்கை விரிப்பு கசங்கியது. போர்வை உருண்டு, திரண்டு, சுருண்டு பந்தானது. ஆனால் உறக்கம் ஏனோ வரவில்லை.

“வள்... வள்.... வள்”.....!

அவ்வேளையில் வெளியே நாய் ஒன்று குரைத்துக்கொண்டிருந்தது.

“ஒருவேளை கள்வன் வந்திருக்கலாம்.”

சசியை பயம் பிடித்துக் கொண்டது! அவள் கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டாள்.

சசியின் அம்மா ஆழந்த நித்திரையில் இருந்தார். சசி தன் கண்களைத் திறப்பதற்குக் கூட மிகவும் பயந்தாள்.

வெளியே எங்கும் கும்மிருட்டாக இருந்தது.

அம்மாவை எழுப்பலாம் என்று நினைத்தாள்.

ஆனால், அம்மா பகல் முழுவதும் கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்து இரவில்தான் அயர்ந்து தூங்குவார். அவரது அந்த ஆழந்த அமைதியான உறக்கத்தைக் கெடுக்க சசிக்கு விருப்பமில்லை.

ஆனால் அவளால் இப்போது வேறு என்ன செய்ய முடியும்..?

“அம்மா..... அம்மா.....” பதில் இல்லை.

“அம்மா... அம்மா..... எழுந்திருங்கள் அம்மா....!

ம....ம....என்ன மகள்? நீங்கள் இன்னும் உறங்கவில்லையா?

“இல்லை....அம்மா என்னால் தூங்க முடியவில்லை”!

“ஆ...செல்லமே, நீங்கள் இதை என்னிடம் சொல்லியிருக்கலாமே.....ஏன் என்னிடம் முதலில் சொல்லவில்லை”.அம்மா கேட்டார்.

நானை உங்களுக்குத் தவணைப் பர்ட்சை. நன்றாகத் தூங்கி எழுந்தால்தான் பாடசாலைக்கு உற்சாகமாகச் செல்ல முடியும். இல்லாவிடில் காலையில் தூக்கம் தூக்கமாகத் தான் வரும்.

சசி பதில் சொல்லாமல் தாயின் அருகில் மிக நெருங்கி படுத்துக் கொண்டாள்.

“சரி சரி பரவாயில்லை. இப்போது கண்களை மூடித் தூங்குங்கள்! படுக்கைக்குப் போகும் முன் எப்போதும் நல்ல சம்பவங்களை நினைக்கவேண்டும்.”என இதற்காகத்தான் நான் சொல்வேன்.

“நானும் அவ்வாறுதான் செய்தேன் அம்மா...நீங்கள் சொல்லித்தந்தது போலவே செய்தேன் ஆனால் இன்னமும் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லையே!”

“வள்... வள்.... வள்

நாய் மீண்டும் குரைக்க ஆரம்பித்தது.

“அம்மா... அம்மா..... இது கள்வன்தான் அம்மா”

“இல்லை மகளே..நீங்கள் இப்போது உறங்குங்கள். கள்வர்கள் இந்த நேரத்தில் வரமாட்டார்கள். தேவதைகள்தான் இந்நேரத்தில் உங்களைப் போன்ற சிறுவர்களைப் பார்க்க வருவார்கள். ஏனெனில் தேவதைகளுக்கு சிறுவர்கள் என்றால் மிகவும் விருப்பம். ஆகையினால் பயப்படத் தேவையில்லை.”

அம்மா சொல்லிக் கொண்டே போனார். சசியும் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தாள்.

சசி அம்மாவை மிகவும் நெருங்கி இறுக அணைத்துக் கொண்டாள்.

ஆம்!!! உண்மைதான். அங்கே ஒரு தேவதையைச் சூழ அவளுடைய தோழிகள் நிற்கின்றனர்.

அவர்கள் சிரிக்கின்றார்கள், கதைக்கின்றார்கள், பாடுகின்றார்கள், மிகவும் சந்தோஷமாக உல்லாசமாக இருக்கின்றார்கள்.

சசி அவர்களை நோக்கி ஓடத் தொடந்கினாள்.

“அழகிய தேவதை! மிக அழகிய தேவதை. ஆனால் தேவதை பாடசாலையில் என்ன செய்கின்றது?

யோசனையுடனேயே ஒடினாள் சசி.

“ஆஹா இதோ சசி வந்துவிட்டாள்.”

தேவதை குனிந்து சசியை தனது நீண்ட மென்மையான கைகளால் அரவணைத்துக் கொண்டது.

“தேவதைக்கு என் பெயர் எப்படித் தெரிந்தது.....?”

சசி மிகுந்த ஆச்சரியப்பட்டாள்.

தேவதையின் மிருதுவான பட்டுப்போன்ற இறக்கைகள் சசியை மென்மையாக வருடியது. அதனது அழகிய கண்கள் இரண்டும் நட்சத்திரங்களாக ஜோலித்தன.

“சசி ஏன் தாமதமாக வந்தீர்கள்?” என்று தேவதை கேட்டது. அன்பான தேவதையே..... “நேற்றிரவு நான் சரியாக தூங்க வில்லை. அதுதான் காரணம்.....!” என்று சசி கூறினாள்.

“பரவாயில்லை. நாம் இப்போது செல்வோம்.”

தேவதை சசியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு ஓசையின்றி பாடசாலை விளையாட்டு மைதானத்தை நோக்கி புல் தரையில் நகர்ந்து சென்றது.

ஒரு தேவதையால் எவ்வாறு நடக்க முடியும்? சசி தேவதையின் பாதங்களைப் பார்த்தாள்.

ஆனால், பாதங்களை மட்டுமன்றி விரல்களின் நுனியைக் கூட காணமுடியவில்லை. தேவதையின் அழகான நீண்ட ஆடை அனைத்தையும் முடியிருந்தது.

நண்பர்கள் யாவரும் பாடசாலை விளையாட்டுமைதானத்தில் கூடினர்.

வழமைபோல் எல்லோரும் வரிசையில் நின்றனர். அதன் பின்னர் மணி அடித்தது.

இறைவணக்கத்திற்காக, சில நிமிடங்கள் அனைவரும் மௌனமாய் நின்றனர்.

அதன் பின்னர் தலைமையாசிரியை மேடையில் ஏறி உரையாற்றினார்.....

“இன்று ஒரு மிக முக்கியமான நாள்....ஓவ்வொரு வகுப்பிலும் முதல்நிலை பெற்ற மாணவிக்கு, அவர்களினது தவணை அறிக்கையை, தேவதையே தருவார்....!”

அனைவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். என்ன அதிசயம்! எவ்வளவு ஆச்சரியம்!

தலைமையாசிரியை ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் முதலாவதாக வந்தவர்களின் பெயரை வாசித்ததும், தமது தவணை அறிக்கைகளை, பெற்றுக் கொள்வதற்காக தேவதையை நோக்கி ஓடினார்.

விளையாட்டு மைதானத்திலிருந்து பலத்த காரோடும் எழுந்தது.

என்ன ஆச்சரியம்! சசிக்கு அவளது சிநேகிதிகளும் சின்ன தேவதைகளாகவே தெரிந்தனர். தேவதையைப் போலவே அவர்களுக்கும் இறக்கைகள் இருக்கின்றனவா?சசி தனது கண்களை இறுக துடைத்துக்கொண்டு மீண்டும் பார்த்தாள். இல்லை அவர்களுக்கு இறக்கைகள் இருக்கவில்லை.

ஆனால், பாடசாலையின் இறுதி நாளை விட இது ஒரு சுவர்க்கமாகத் தெரிந்தது.

திட்டரென்று, தலைமையாசிரியை சசியின் பெயரை வாசித்தார்! சசி, இதற்கு முன்னர் வகுப்பில் முதல் மாணவியாக வந்ததில்லை. சசி மிகுந்த ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்தாள். அவள் தன்னால் இயன்றளவு விரைவாக மேடையை நோக்கி ஓடினாள்.

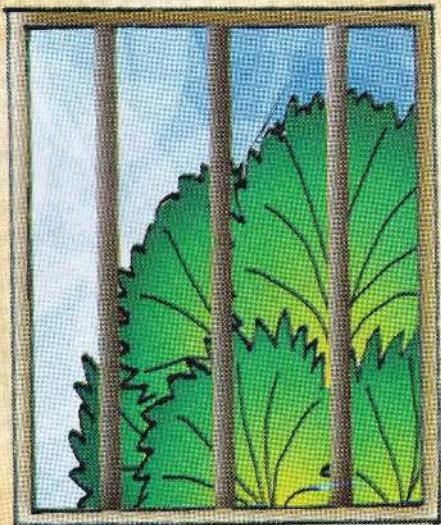
தேவதை, முன்னால் குனிந்து, தனது கைகளால் சசியின் கழுத்தைச் சுற்றி வளைத்து, கண்ணத்தில் முத்தமிட்டது.

“சசி என் செல்லமே.... நீங்கள் இப்போது எழும்புங்கள். இன்று உங்களுக்கு தவணைப் பரீட்சை” சசியை முத்தமிட்டவாறே அவளை எழுப்ப முயன்றார் அவளுடைய தாயார்.

“ஆஹ்ஹா! எங்கே அந்த தேவதை?”சசி ஆச்சரியப்பட்டாள்.

“அம்மா தேவதை எங்கே?” என்று சசி கேட்டாள்.

சசி கனவு கண்டிருக்கின்றாள் என்பதை அம்மா புரிந்து கொண்டாள்.

“தேவதை மீண்டும் இன்றிரவு வருவார். நீங்கள் இப்போது எழுந்திருங்கள். இன்று உங்கள் தவணைப் பர்ட்சை” அம்மா சொன்னார்.

சசிக்கு மிகவும் கவலையாயிருந்தது.“என் தேவதை போய் வருகிறேன் என்று கூட சொல்லாமல் போய்விட்டது? ”

தேவதையும் மறைந்துவிட்டது, அவ்வாறே சிநேகிதிகளும் மறைந்துவிட்டனர். ஆனால் சசி இன்னமும் படுக்கையிலேயே இருந்தாள். நடந்ததெல்லாம் கனவு என்பது சசிக்கு இப்போது புரிந்தது.

அவள் விரைவாக பாடசாலைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாள். அவளது சிநேகிதிகள் அவளுக்காகக் காத்திருந்தனர்.

“ஆஹா இதோ சசி வந்து விட்டாள்” அவளது சிநேகிதிகள் ஆரவாரமிட்டனர்.

சசி தனது கனவில் வந்த தேவதையை நினைத்துக் கொண்டாள்.

இன்று தவணைப்பர்ட்சை சசி. உனக்குப் பயமாக இருக்கிறதா என மாணவி ஒருத்தி கேட்டாள்.

“இல்லை நன்றாகப் படித்தால் பயப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது. நன்றாகப் படிக்காவிட்டால்தான் பயப்படவேண்டும்,” என்று சசி பதிலளித்தாள்.

“சசி, தயவு செய்து எப்படி படிப்பது என்பதை எங்களுக்குச் சொல்லித் தருகின்றாயா” என்று வேடுக்கையாகக் கேட்டவாறே சிநேகிதிகள் சசியைச் சுற்றி ஒரு வட்டமாக நின்றார்கள்.

சசி சின்னவளாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் உதவிகள் செய்வாள். ஆனால், நண்பர்கள் குறும்பு செய்யும்போது அவர்களை ஓட விரட்டி விடுவாள்.

ஆனால் சசியை எல்லோரும் விரும்புவார்கள். சசியும் நண்பர்களிடம் அன்புடன் பழகுவாள்.

தவணைப் பரீட்சையும் விரைவில் முடிந்து விட்டது. சசி பரீட்சையை நன்றாகச் செய்திருந்தாள். ஆனால் அடிக்கடி அவளுக்குத் தேவதையின் நினைவும் வந்துகொண்டிருந்தது.

ஓவ்வொரு நாளும் காலையில் பாடசாலையில் இருக்கும்போது, தேவதையை கனவில் தான் கண்ட இடத்தில் மீண்டும் வராதா என சசி பார்த்துக் கொண்டேயிருப்பாள்.

விடுமுறை ஆரம்பிக்கும் முன், பாடசாலை கடைசி நாளன்று, தேவதை நிச்சயமாக திரும்பி வரும் என சசிக்குத் தோன்றிக்கொண்டேயிருந்தது.

இம்முறை எமது வகுப்பில் யார் முதலாவதாக வருவார்கள். சசியினுடைய சக மாணவிகள் அறிவதற்கு ஆர்வமாயிருந்தார்கள்.

* * * *

பாடசாலை தவணையின் கடைசிநாளும் வந்தது. அன்று காலையில் வழமைபோலவே ஆசிரியர் மாணவர் ஒன்று கூடலும் இருந்தது. தலைமையாசிரியை மேடைக்கு வந்தார். சசிக்கு அவளது கனவு நினைவுக்கு வந்தது.

எந்த நேரத்திலும் தேவதை வரக்கூடுமா? நான்தான் வகுப்பில் முதல் மாணவியா? சசியால் எதையுமே ஊகிக்க முடியவில்லை. அவள் தலையையுயர்த்தி மேடையையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

ஆனால், தேவதையைக் காணமுடியாமல் சோகமானாள்.

தலைமையாசிரியை தவணை அறிக்கைகளை விநியோகிக்கத் தொடங்கினார். அப்போது சசிக்கு அவரும் தேவதையைப் போல் இரு இறக்கைகளுடன் தெரிந்தார்!

அவள் இரு கைகளாலும் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு பார்த்தாள். இல்லை.. இறக்கைகள் இல்லை! தேவதை அல்ல! தலைமையாசிரியையேதான்!

வகுப்பில் முதலாவதாக வந்த மாணவர்கள் தங்களது தவணை அறிக்கைகளைப் பெற மேடைக்கு ஓடினார்கள். தேவதையைப் போன்றே தலைமையாசிரியையும் குனிந்து மாணவியருக்கு முத்தம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

சசி கனவுலகில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவளது நினைவெல்லாம் தேவதையைச் சுற்றியே இருந்தது. காலம் தாழ்த்தியேனும் தேவதை வரக்கூடும் என அவள் சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள்.

திடீரன்று, பெயர் பட்டியலிலிருந்து மாணவிகளின் பெயர்களை வாசித்துக் கொண்டிருந்த ஆசிரியை சசியின் பெயரை வாசித்தார்.

ஆ! என்ன ஆச்சரியம்? நான்தான் வகுப்பில் முதல் மாணவி. சசியின் முகம் புன்னகையில் மலர்ந்தது. அவளுடைய நண்பர்கள் அனைவரும் கைதட்டி ஆர்ப்பரித்தனர்.

ஹாரே! சசிதான் எமது வகுப்பின் முதல் மாணவி. எல்லோரும் கைகளைத் தட்டினார்கள். சசி மேடைக்கு ஓடினாள்.

ஓ!..இதோ தேவதை...!சசியின் விழிகள் பிரகாசமடைந்தன.
அவள் மீண்டும் கண்களை நன்றாகத் திறந்து :பார்த்தாள்.

ஆ!..இல்லை. அது தலைமையாசிரியை. தெய்வீகப்
புன்னகையுடன், சசி மேடைக்கு வரும்வரை சந்தோஷத்துடன்
காத்துக்கொண்டிருந்தார்.

சசி விரைந்து சென்று அதிபரை வணங்கினாள். அதிபர் அவளை
அன்புடன் அரவணைத்து முத்தமிட்டார்.

அதிபரின் ரோஜா வர்ண சேலை சசியின் கண்ணங்களில்
உரசியபோது தேவதையின் மென்மையான பட்டு இறக்கைகள்
தடவிச் சென்றதாகவே உணர்ந்தாள் சசி.

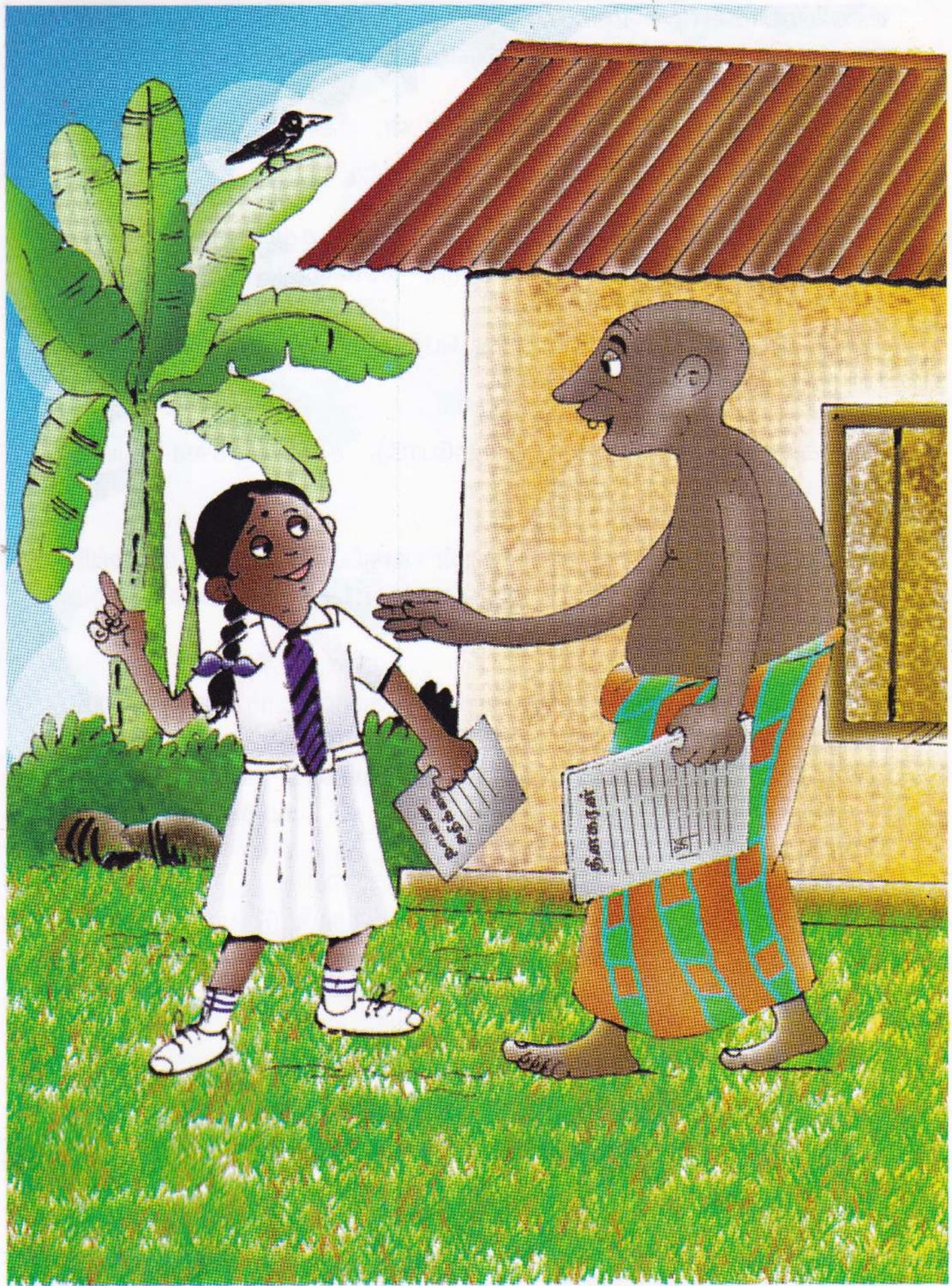
அதிபர், சசியின் முகத்தைப் பார்த்து சிரித்துக் கொண்டே
“பெரியவளாக வளரும்போது நீங்கள் இன்னும் அதிக
முயற்சியுடன் கவனமாகப் படிக்க வேண்டும்”. என்று சொன்னார்.

சசியின் நண்பர்கள் அவளைப் பாராட்ட விரைந்தனர்.

வீட்டுக்குச் செல்லும்போது சசிக்கு தன்னை நினைத்து, மிகவும்
பெருமையாக இருந்தாலும், தேவதை வராதது கவலையாகவே
இருந்தது.

சசி நேராக தனது பாட்டி வீட்டிற்குச் சென்றாள்.

“பாட்டி..! இம்முறை, நான்தான் வகுப்பில் முதல் மாணவி.
தாத்தா நான்தான் முதலாவது. தாத்தா நீங்கள் சொல்லித் தந்த
அந்தப் பாட்டுக்கு எனக்கு நூற்றுக்கு நாறு. நான்தான்
முதலாவது.

உண்மையாகவா? மிகவும் நன்று!.. அற்புதம். ஆனந்தம்! தாத்தாவின் கண்களிலிருந்து ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிந்தது.

தாத்தாவும், பாட்டியும் மகிழ்ச்சியுடன், அன்புடன் அவளை முத்தமிட்டனர்.

பாட்டியின் முகம் கண்ணத்தை உரசியபோது, சசி தனது அழகிய கணவில் வந்த தேவதையை மீண்டும் நினைத்துக் கொண்டாள்.

அன்று மாலை, வேலை முடிந்து பெற்றோர் வீடு திரும்பும் வரை சசி ஆவலுடன் காத்திருந்தாள்.

அவர்கள் வெளிவாசலுக்கு வரும்போதே சசி முழுவேகத்துடன் அவர்களிடம் ஓடிச் சென்றாள்.....

அம்மா.... அம்மா..... நான் தான் வகுப்பில் முதல் மாணவி! அப்பா இம்முறை நான்தான் முதலாவது...! என்று மேலும் கீழும் துள்ளிக் குதித்தாள் சசி.

அம்மா, சசியை அன்புடன் தழுவி முத்தமிட்டார். அம்மாவின் கண்ணகள் உரசியபோது மீண்டும் தேவதையின் குளிர்ச்சியான பரிசுத்தை சசி உணர்ந்தாள். அம்மாவின் பட்டு சேலை தேவதையின் இறுகுகள் மென்மையாக வருடியதைப் போன்று அவளின் உடலைத் தடவிச் சென்றது.

கடைசியாக சசியின் தந்தை அவளை முத்தமிட்டு பாராட்டினார். “பாருங்கள்! முயற்சி செய்தால், எப்பொழுதுமே நீங்கள் வெற்றி பெறலாம்! இந்த வெற்றிக்காக, இம்முறை நான் உங்களுக்கு மிகப்பெரிய பரிசு தருவேன்.” என்றார்.

புத்திசாலிக் குழந்தைகளுக்கான சிறந்த தெரிவு

Fitch Rating : AAA (lk)

www.nsb.lk

Call Centre: 011 2 379 379

ISBN 978-955-0540-02-0

9 789550 540020